

pobude, predlogi, razmišljanja Sveta za turizem

4. TURISTIČNO SREČANJE VIČANOV BO V PODPEČI

Sestali se bomo v oktobru!

Sestali se bomo torej 8. oktobra popoldan. Sobota bo ta dan v Podpečih peštra. Veliko bo prijetnih dogodkov, prave turistične ponudbe, na voljo veliko dobre kulinarike in izvirnih predmetov, katere hranijo najstarejši prebivalci Podpeči in Preserja.

Podčeljene pa bo tudi blagajane in barjanski osati, s katerimi bomo že četrtič zapovrstjo opozorili na urejeno in pa tudi dom krajju prej v sramoto, kakor v korist.

MOJICA ČERNE

ZAKAJ TAKO?

Kdo bo poskrbel za turistični dom?

Spor okrog polhograjskega turističnega doma oziroma njegovega zaniknega stanja, počasi postaja že polhograjska folklor. Pred časom pa so v kraju vložili še petico z okrog 200 podpisov krajanov, s katero zahtevajo nič manj kot da se razveljavi pogodba z najemnikom doma. Krajin, se zlasti pa tamkajšnje turistično društvo, namreč nikakor niso zadovoljni z vzdrževanjem tega gostinsko-turističnega objekta, češ da je le-to vse prej kot vzorno in da je zato dom krajju prej v sramoto, kakor v korist.

»Gospodar ali najemnik preprosto ne izpolnjuje obljube, ki jo je dal,« se jezi Rudolf Strihof v imenu turističnega društva Polhov Gradec, ki je lastnik doma. »Obžubljeni, da bo pritegnil goste z dobro domačo hrano, a iz tega ni bilo nič. Se več še za samo zgradbo ne skrbi tako kot bi bilo treba. Stene so močno načete, sanitarije propadajo in na strehi je vse polno luknj. Letos aprila si je posebna komisija turističnega društva ogledala dom in opozorila najemnika na vse te pomanjkljivosti, a še do danes ni tega popravil. Na sodišču zdaj teče postopek za razveljavitve zakupne pogodbe (bili sta že dve razpravi) in vztarjali bomo, da se to doseže. Sam dom je zdaj zaprt. Ne, nimamo prav nič proti najemniku osebno, imamo samo pravi načinu njegovega dela. Prav zato bo naše društvo vztarjalo, da dobi boljšega gospodarja.«

Tako turistično društvo Polhov Gradec. Sam najemnik Ljubomir Čučnik, ki ima v žepu zakupno pogodbo za 15 let, pa se odločno brani: »Le kako naj vlagam v nekaj, če pa me lahko vsak hip

NAŠA ANKETA

Kakšni smo v očeh tujih turistov?

Po poletju, ki je bilo s cenami tako mubasto, kot le malokatero doslej, hkrati pa izjemno bogato s soncem, je napovedovati turistični izkupiček prav tako nezanesljivo, kot je nezanesljivo napovedovati vreme za teden naprej. Ponekod, se zlasti tam, kjer kaže, da bo turistična pogosta ohlajenja, si bodo prav gotovo meli roke, zopet drugod pa se že tolažijo, češ – bo pa drugo leto boljše.

In kako je bilo s turističnim izkupičkom pri nas, v naši občini? So naše turistične drobtinice, te jih smemo tako imenovati, pritegnile kaj več turistov, kot prejšnja leta? In kaj je treba v očeh tujih gostov se izboljšati, popraviti, popeljati, dvigniti na višjo kakovostno raven? Večina tujih turistov o tem pri nas navadno molči, ampak si privošči kaj večji potem, ko je doma. Ko je za nas praktično že prepozno. Prav zato ugetne biti pričujoča anketa, ki smo jo napravili med tujimi gosti na različnih koncih naše občine, se tokrat zmanjševa.

Antonio Striat, gostilničar iz Pordenona, Italija: »Tu v gostilni Kirn v Podpečih sem zdaj prvič. Moram pač reči, da kar dobro kuhajo. Jedli smo gobe z mesom, kar nam Italijanom se posebno teče. Nasploh se mi zdi ta predel tu okoli kar zanimiv, zato bom zagotovo še prišel.«

Alicia Ceccato, gospodinja iz Griffitha, Avstralija: »Semkaj (v lški vintgar) sem prišla komajda pred kako uro, a že lahko rečem, da je to kar lep in prijeten kraj. Se posebno privlačna se mi zdi reka lšica s svojimi bistrimi tolinami, najde pa se tudi dovolj prostora za taborjenje.

Antonio Striat

Alicia Ceccato

Leonard van Ommeren

Howard Foy

Stanislaw Kozietulski

S PRVE JAVNE TRIBUNE KMEČKE ZVEZE POLHOGRAJSKIH DOLOMITOV NA DOBROVI

Kmetje terjajo svoje pravice

Že dolgo napovedana prva javna tribuna Kmečke zveze Polhograjskih Dolomitov, ki je vznikla iz občinske KZ, je v nedeljo, 31. julija končno dočkala svojo uresničitve. V dvorani zadruga doma na Dobrovi se je zbralo malodane vse, kar ni zadovoljno s tekočo kmetijsko politiko, pa tudi nekaj stalnih »čuvvarjev« človekovih pravic, ki jih bodejo v oči zadnje nepravilnosti na tem področju pri nas.

V razpravi, ki ji je prisostvoval tudi predsednik Slovenske kmečke zveze Ivan Oman, vodila pa sta jo predsednik KZ Polhograjskih Dolomitov Vinko Zibelnik in predsednik KZ za območje naše občine Pavel Žakelj, so se kmetje dotaknili tudi vprašanja vrnitve arondirane zemlje, češ »le kako naj zdaj kmet kupuje zemljo po tržnih cenah, če mu je bila ukradena.« Sprejeli so predlog, da v KS napravijo spisek najbolj prizadetih kmetov in gredo z njim na občino.

Razpravljali, med temi se posebej Jože Tanko, direktor Kmetijske zadruge Ljubljana, pa so razpravljali tudi o prostorskem planiranju, pri katerem naj bi bili poslej soudeleženi tudi kmetje, o nujnosti združevanja sredstev v kmečko banko, monopolu nad lesom ter biološkem prispevku od lesa, ki se žal ne vrača nazaj v gozd, nepravilnem vrednotenju kakovosti mleka in še o vrsti drugih problemov, ki pestijo naše kmetje.

B. VRHOVEC

IZ KS KRIM

Še precej odgovornih nalog

Z malo zamude a vendarle aktualnim sporočilom objavljamo v nekoliko skrajšani obliki članek o praznovanju v KS Krim, v spomin na dogodke izpred 46 let, ko so se parizani prvič spopadli z italijanskim okupatorjem. boji 4. zete Sercejevega bataljona pri pokritem mostu lšice na lžanski cesti – so krajin KS Krim 21. maja obležali svoj praznik. V kulturnem programu so sodelovali malčki VVO Ljubljana Vič – Rudnik – DE Bojana Melika – enota Pot k ribniku, učenci OŠ Oskar Kovčič ter pevski zbor KUD Barja. V praznovanje se je uspešno vključilo tudi športno društvo Krim, ki je med sosednjimi KS izvedlo turnir v malem nogometu in rokometu, na katerem je sodelovalo 140 tekmovalcev. Predsednik skupščine KS Krim Stane Jaki je potem, ko je uvodoma podčrtal zgodovinski pomen praznika precejšnji del govora namenil nalogam iz sedanjega srednjeevropskega obdobja. V preteklosti je zaživel trgovsko poslovni center s svojimi dejavnostmi, lani je bila obnovljena in asfaltirana cesta ob železniški postaji Rakovnik, žal ne v celoti. Pretečni del krajanov tega območja ima sedaj urejeno okolje. Odprto pa je še vedno vprašanje bolj varne prometne ureditve vseh udeležencev v tej soseski. Zgrajeni so nadstrešniki avtobusnih postajališč v smeri vožnje v mesto, asfaltirani je del pločnika ob Dolenski cesti, postavljene so oglašne deske za boljše informiranje krajanov o vseh dejavnostih v krajevni skupnosti.

V tem in naslednjih letih pa je še vedno vprašanje namenjenosti semaforizacije križišča Orlova – Dolenska, dokončni rešitvi dostopa do stanovanjskih objektov Dolenska cesta 13–25, obnovi ceste Pot k ribniku, zgraditvi avtobusnih in izboljšani na Dolenski cesti. Potrebna je tudi povečava preseka napajalnega vodovoda od železniškega prehoda Galjevica do Dolenske ceste. Tu so še naloge, ki zadevajo vključitev javne razsvetljave parkirišča TPC Rakovnik in Pot k ribniku, posodobitvi železniške postaje Rakovnik, gradnja garaž v soseski RS 3/3 oziroma VS 1/1, čiščenje ribnika, ureditev hudournikov iz Golovca, skrb za naravne vodotoke.

Združeno delo v krajevni skupnosti je le minimalno prisotno in še to z majhno akumulacijo. Zato smo veselji vsakega, je bilo rečeno, ki je pripravljen s svojo dejavnostjo povečati obseg združenega dela in nuditi usluge našim krajanom, kakor tudi širši družbeni skupnosti.

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

Franc Petrič: »Smo bolj rečna vas, a vendarle nekako živimo.«

MALI LOČNIK

Malo težav za malo ljudi

Pravijo, da se je v razsejanih škocjanskih vaseh v preteklosti dogajalo toliko zanimivih reči, kot v le redkih vaseh pri nas. Ne le, da so tu gospodovali in strahovali močnimi turjaški grofje in Turki ter Francozi, ampak je živel tudi stotero izvirnih ljudskih običajev in navad, ki so še danes pravecno ljudsko blago.

Mali Ločnik, nevelika vasica pod slikovitim Ločnikom ali tudi Ahacom, če hočete, je še posebno zanimiv druglji tega pisanega krajevne mozaika. Vse obdan z gostim sadnim drevjem in stoletnimi kozolci ter kaščami, je preživel malodane vse ujeime in nadloge, ki so se spravile nad te kraje, in šele odkar so odtod izginili zadnji Nemci, ki so požgali pol vasi, imajo krajin zasluženi mir.

Tu gori se je vedno kaj dogajalo, je povedal posebej za ta naš zapis kleni vasičan očanec Anton Petrič, ki so mu stari ljudje še pravili o nadutnih grajskih birnih in ki je bil po vojni malodane v vseh vaških obdobjih, kar so jih imeli. »Zdaj pa je že nekaj časa mir. Resda smo bolj rečna vas, a vendarle nekako živimo.«

Zobotrebce je zamenjala služba

Včasih so v Malem Ločniku, ki zdaj sodi pod KS Turjak, kot se spominja Anton Petrič, ljudje živel skoraj izključno od gozda. Pa tudi ob izločanju zobotrebcev. Te so najprej začeli delati pri kmetu Cesarju in sicer že tam leta 1850. Kasneje

Življenje in delo na Brezovici

Že v začetku maja je Krajevna konferenca SZDL izdala deveto številko svojega glasila »Brezovčan«. Postala je že tradicija, da za prvo-majske praznike KS informira krajinane o vseh pomembnejših delih in ukrepih, pa tudi o težavah, ki nastajajo v teh kriznih časih.

Vsebinska glasila je pestra in bogata. Poročilo in programske usmeritve za delo SZDL so zelo vsestranske, realne, brez nepotrebnih fraz in sprejemljive za vse krajinane, ne glede na njihovo ideološko prepričanje. Zavzema se za dobre odnose z vsemi, z željo, da se vse zadeve urejajo v duhu sporazumevanja in hitrejšega razvoja kraja.

Pestro in zanimivo je tudi poročilo o delu Sveta KS o izgradnji vodovoda, urejanja cesti, kanalizacije, sanaciji potoka Radna, obnovi pokopališča in izgradnji nadvse potrebne trgovine. V zadnjem obdobju je Svet namenil največ pozornosti oskrbi s pitno vodo, ki je že vrsto let najbolj žgoč problem celotnega kraja.

PRAZNOVANJE DNEVA BORCA

V KS Malči Belič

V petek, 1. julija je organizacija ZB NOV KS Malči Belič priredila sedmo tovarniško srečanje v počastitev dneva borca in tistih ljubiteljev, ki v letošnjem letu slavi svojo osebnostno jubilej.

Vabilu so se odzvali tudi nekateri predstavniki krajevnih družbenopolitičnih organizacij naše krajevske skupnosti in okoli 60 članov in članice naše organizacije ZB.

Srečanje je bilo povezano s skromnim kulturnim in zabavnim programom. Po otvoritvenem podpravi je Martin Rojko na harmoniko zaigral Prečrtnovo Zdravico, ki so jo ljudje sprejeli kot slovensko himno. Nato je spregovoril predsednik ZB Milan Petelin in orisal pomen dneva borca, omenil pa je tudi krizno situacijo, v kateri se ta čas nahaja celotna naša družba. V drugi točki je Jože Bajde recitiral svojo pesem Dan borca, v sedmi pa še Utrip svobode. V četrti točki je Martin Rojko na harmoniko zaigral slovensko narodno »Oh, kako je dolga, dolga pot«, v osmi pa tudi slovensko narodno »Lipa zelenela je«. V peti točki je bilo prebranih nekaj zgodb našega znanega dramaturga, pisatelja in kritika pokopnega Bojana Stihla, ki zajema čas od britziških spomenikov do poletja 1945. V šesti točki je predsednik razdelil letošnjim jubilarom spominska priznanja.

Za tem se je ob skromnem prigizku razvila prijateljska debata, ki se je zavlekla do poznega večera. Naj mi bo dovoljeno, da se ob tej priliki v svojem

Kmalu novo pokopališče na Koreni

Med problemi, s katerimi se otepa Korenani nad Horjulom, je bilo vse do nedavna tudi neurejeno vprašanje

Dokončana je tudi druga faza izgradnje telefonskega omrežja, s čimer je dobil kraj 80 novih telefonskih števil. Finančna sredstva so prispevali predvsem krajinani sami.

Nadalje glasilo še omenja prometno varnost na Brezovici, skrb za čisto okolje, poročilo o delu PGD Brezovica, Rdečega križa, lovcev, balinarskega športnega kluba Radna, moškega pevskega zbora, športnega društva Osnovne šole Brezovica, o vlogi osnovne šole pri poklicnem usmerjanju in drugo.

Učenci OŠ Brezovica so koncem maja v dvorani Gasilskega doma priredili bogato razstavo svojih del ob koncu šolskega leta. Razstavili so risbe in grafike, izdelke iz glinice in umetnih mas, pletenine in vezanine in drugo; skratka – razstava je na gledalca ustvarila vsiljivo trga dela dijakov in učiteljev-mentorjev. Škoda, da razstave ni videlo večje število krajanov.

TONE SLOBODNIK

PRAZNOVANJE DNEVA BORCA

V KS Malči Belič

V petek, 1. julija je organizacija ZB NOV KS Malči Belič priredila sedmo tovarniško srečanje v počastitev dneva borca in tistih ljubiteljev, ki v letošnjem letu slavi svojo osebnostno jubilej.

Vabilu so se odzvali tudi nekateri predstavniki krajevnih družbenopolitičnih organizacij naše krajevske skupnosti in okoli 60 članov in članice naše organizacije ZB.

Srečanje je bilo povezano s skromnim kulturnim in zabavnim programom. Po otvoritvenem podpravi je Martin Rojko na harmoniko zaigral Prečrtnovo Zdravico, ki so jo ljudje sprejeli kot slovensko himno. Nato je spregovoril predsednik ZB Milan Petelin in orisal pomen dneva borca, omenil pa je tudi krizno situacijo, v kateri se ta čas nahaja celotna naša družba. V drugi točki je Jože Bajde recitiral svojo pesem Dan borca, v sedmi pa še Utrip svobode. V četrti točki je Martin Rojko na harmoniko zaigral slovensko narodno »Oh, kako je dolga, dolga pot«, v osmi pa tudi slovensko narodno »Lipa zelenela je«. V peti točki je bilo prebranih nekaj zgodb našega znanega dramaturga, pisatelja in kritika pokopnega Bojana Stihla, ki zajema čas od britziških spomenikov do poletja 1945. V šesti točki je predsednik razdelil letošnjim jubilarom spominska priznanja.

Za tem se je ob skromnem prigizku razvila prijateljska debata, ki se je zavlekla do poznega večera. Naj mi bo dovoljeno, da se ob tej priliki v svojem

Doključena je tudi druga faza izgradnje telefonskega omrežja, s čimer je dobil kraj 80 novih telefonskih števil. Finančna sredstva so prispevali predvsem krajinani sami.

Nadalje glasilo še omenja prometno varnost na Brezovici, skrb za čisto okolje, poročilo o delu PGD Brezovica, Rdečega križa, lovcev, balinarskega športnega kluba Radna, moškega pevskega zbora, športnega društva Osnovne šole Brezovica, o vlogi osnovne šole pri poklicnem usmerjanju in drugo.

Učenci OŠ Brezovica so koncem maja v dvorani Gasilskega doma priredili bogato razstavo svojih del ob koncu šolskega leta. Razstavili so risbe in grafike, izdelke iz glinice in umetnih mas, pletenine in vezanine in drugo; skratka – razstava je na gledalca ustvarila vsiljivo trga dela dijakov in učiteljev-mentorjev. Škoda, da razstave ni videlo večje število krajanov.

TONE SLOBODNIK

90 let GD Vnanje Gorice

Dolgi vrsti gasilskih jubilejev, ki smo jim bili priča v letošnjem poletju, se je 9. julija pridružil tudi praznik GD Vnanje Gorice. Društvo je namreč prav tiste dni zaokrožilo 90 let svojega delovanja, kar je v komaj stodvajsetletni zgodovini organiziranega gasilstva pri nas nedvomno dolga doba.

Na osrednji slovesnosti, ki so jo po skupni sektorski vaji pripravili pred lično obnovljenim vaškim gasilskim domom, sta strumno poravnanim gasilskim vrstam to pot spregovorila poveljnik OGZ Franc Zalar in se sam predsednik Ciril Ropret.

»V naši zvezi imamo 55 društev, a prav za vsako vemo, kako stoji,« je med drugim dejal Ciril Ropret, »... In če že delamo 120 let, potem tudi zdaj se ne bomo propadli...«

Zbrane brambovce in druge goste je v imenu mestne in republiške gasilske zveze pozdravil tudi Franc Vrblinc, nato pa so najzaslužnejšim gasilcem in njihovim podpornim članom podelili jubilejna priznanja.

Visoki jubilej za vnanjgoriške gasilce nasploh mineva v ozračju delavnosti. Trenutno ima društvo 98 članov, od katerih je kar 42 operativnih, premore pa tudi svojo žensko in pionirsko desetero ter 9 še živih častnih članov.

Vsej tej udarni gasilski sili je na voljo najsoodbojnija gasilska oprema z avtomobilom in orodnim vozilom vred, ima pa seveda tudi prenovljeni gasilski dom, čigar obnovi so prispevali krajinani in OGZ.

Priznanja za svoje prizadevno delo v gasilstvu so prejeli: priznanja občinske GZ: Zvone Marinko, Stanislav Marinko ml., Drago Stanovnik, Tomaž Milnar in Marjan Japelj; priznanja mestne GZ: GD Vnanje Gorice, Stanislav Modic, Marko Istenc in Marko Zalar; priznanja republiške GZ 1 stopnje:

B. VRHOVEC

Na paradi so prikazali tudi staro gasilsko opremo

Polhograjski gasilci so praznovali

Potem ko so dobro spravili pod streho krajevni praznik, so v Polhovem Gradcu slovesno proslavili še en dogodek – 100-letnico tamkajšnjega gasilskega društva.

Osrednja proslava, katere glavni pokrovitelj je bila domača Hoja, je to pot potekala v samem središču kraja, kjer so pripravili veličastno gasilsko paradno, del slavlja pa so pripravili tudi na slikoviti trati kraj tamkajšnjega turističnega doma.

Slavnostna parada, ki se je vila skozi vas, je bila to pot zares zanimiva, saj so bili stari neredni kolešarji s prvotnimi gasilskimi brizgalnicami, na prvo motorizirano, moderna 36 m lestev Gasilske brigade iz Ljubljane, ob takih pihalne godbe Alpine iz Zirov pa se je razvrtila tudi rekordno dolga kolona vozil sosednjih gasilskih društev.

Vsa ta »retrospektiva« gasilske tehnike je nekako simbolizirala prehojeno pot polhograjskih gasilcev. Ti so zastavili svoje delo natanko leta 1888, ko je takratni polhograjski kapitan dal pobudo za ustanovitev novega društva, še leta 1898 pa so se dokopali do lastnega gasilskega doma. Kronika društva nato navaja prvi buji spopad z naravno ujmjo leta 1926, ko jim je velika poplava odnesla celo del gasilskega doma, pa prvi avtomobil ob 70-letnici društva in razvitej prapora ob njegovi 75-letnici.

Danes društvo premore malodane vsaj najsoodbojnijo gasilsko opremo in okrog 120 članov (skupaj s podmladkom), težave so le z gasilskim domom, ki je postal zastarel in pretesen. V načrtu imajo gradnjo novega, vendar pa je tudi pri njih, kot pri številnih drugih društvih, zaškripalo pri denarju.

BRANKO VRHOVEC

Asfalt končno tudi na Šujici

Potem ko so lani dobili nov most čez Gradaščico, so na Šujici pri Dobrovi pred dnočakali še nov asfalt na cesti, ki pelje skozi vas. Pri tem delu so vnovič izdatno pomagali tudi krajinani sami, ki so ob novo asfaltno prevleko namestili potrebne bankine, v posebni akciji, ki so jo pripravili v ta namen, pa so uredili še okoličico lpe, ki stoji prav sredi glavnega cestnega vozlišča.

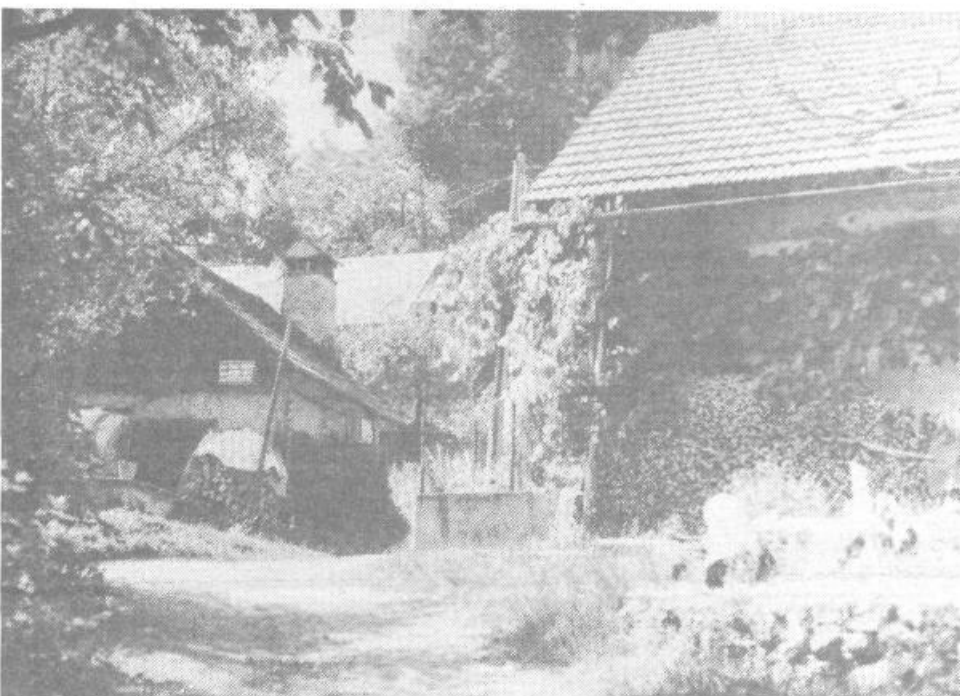
Po predračunu naj bi novi asfalt izvajalec del bil Komunalno podjetje Vič) stal šujčane okrog 4,6 tisoč milijarde din, od česar so gospodinjstva sredi vasi prispevala po 60 starih milijonov, hlede zunaj vasi pa še nekaj več. Razliko od celotnega stroška pa bodo skušali pokriti z iztirkom iz vaške veselice.

1948) natanko 82 prebivalcev.

Vendar pa kraj kljub temu ostaja med revnejšimi. Le štirje kmetje menda premorejo nekaj nad 10 hektarov zemlje, pa še to z gozdom vred. A so

vendarle zadovoljni. Vselej so se znali sprijazniti z usodo. Da jih zdaj le narava ne bi preveč tepla, pravijo, in država, potem bo že kako...

BRANKO VRHOVEC

Hše Malega Ločnika je dobesedno prerastlo sadno drevje. Vendar pa so tudi tu prisluhnili utripu modernega časa.